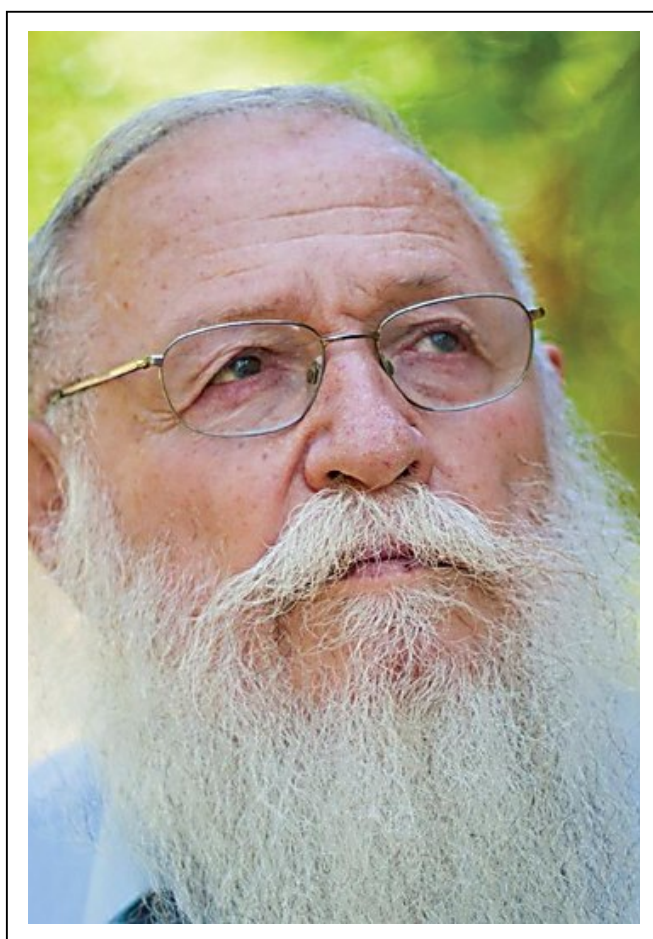

פעולות על מורנו ורבנו הרב חיים מאיר דרוקמן זצ"ל

מדריכים יקרים,

לצערנו השבוע איבדנו את הרב חיים מאיר דרוקמן זצ"ל.

הרב היה מחנך, פוליטיקאי ומנהיג ציבור ציוני דתי.

מהרבנים הבולטים בציונות הדתית ונחשב לזקן רבניה.

הרב כיהן כראש ישיבת אור עציון ונשיא מוסדותיה, כרב היישוב מרכז שפירא ונשיא איגוד ישיבות ההסדר.

יו"ר מרכז ישיבות ואולפנות בני עקיבא וחבר ההנהלה הארצית של תנועת בני עקיבא. הרב כיהן כחבר הכנסת וסגן שר הדתות מטעם המפד"ל, ואף כיהן כראש מערך הגיור במשרד ראש הממשלה.

הרב נבחר לחתן פרס ישראל על מפעל חיים לשנת תשע"ב.

מצורפת כאן חוברת פעולות אפשריות לשבוע הקרוב- הפעולות עוסקות באמונות ובתכונות של הרב.

*פעולות אלו יהיו לעילוי נשמת הרב.

שנזכה בעז"ה ללמוד מדמותו הגדולה של הרב, להמשיך את דרכו ולהרבות תורה ומעשים טובים.

בהצלחה!

פעולה 1 - 'חסר גלגל? אני גלגל!'

- סבב משהו טוב שהיה לי השבוע
- לרב הייתה עין טובה על המציאות, הוא בחר לשים לב לדברים הטובים והיה כדי לתקן את הדברים הפחות טובים
- לשים דף על הרצפה עם השם של הרב ולבדוק מה זה מעלה אצל החניכים (נספח 1)
- משחק תופסת כיפים
- משחק תפסוני
- סיפור כוכב ים (נספח 2) / קטע 'חסר גלגל? אני גלגל!' (נספח 3)
- סיכום- גם במשחקים וגם בסיפור אנחנו רואים שכשאנשים צריכים אותנו אנחנו הולכים לעזור להם. ככה גם היה הרב, ברגע שהרב ראה שעם ישראל צריך אותו הוא ישר התגייס למשימה

הרב חיים

מאיר

דרוקמן

נספח 2

אדם טייל לאורך חוף ים, ולפתע ראה ממרחק ילדה קטנה הצועדת לאורך החוף.

הילדה התכופפה, הרימה דבר-מה וזרקה אותו לים.

הדבר עורר את סקרנותו, והוא צעד לעברה.

כשהתקרב, ראה שהיא מרימה כוכב-ים חי ומשליכה אותו לים.

הוא ניגש אליה ושאל: "מה את עושה, ילדונת?"

היא הרימה את מבטה בתימהון, כאומרת: "האם אינך רואה מה אני עושה?"

"אני מרימה כוכבי-ים ומשליכה אותם לים".

"כן", אמר, "אני רואה מה את עושה, אבל בעצם התכוונתי לשאול מדוע את משליכה

כוכבי-ים בחזרה לים?"

השיבה לו הילדה: "אני באה הנה בכל יום, צועדת הלוך ושוב על החוף, מרימה כוכבי-ים

רבים ככל האפשר ואז מחזירה אותם לים. אם לא אחזיר אותם לים, כוכבי-הים יישארו על

החול, שם הם אינם יכולים לקבל חמצן - וימותו. וחוף מזה, בכל יום, בשעות הערב

המוקדמות, באים הנה אנשים ואוספים את כוכב-הים. הם לוקחים אותם הביתה ומבשלים

אותם במים רותחים. לאחר מכן הם מוכרים את הצדפות לתיירים. אני לא רוצה

שכוכבי-הים ימותו. לכן אני באה לכאן מדי יום, גומאת מרחק גדול ככל האפשר על החוף,

ומרימה את כוכבי-הים הנמצאים על החוף. אני זורקת אותם בחזרה לים, שבו הם יכולים

לשוב ולנשום".

אמר לה אותו אדם: "אבל, ילדונת, האם אינך מבינה שזו בעיה כבירה? הרי את רק ילדה

קטנה, ואינך יכולה ללכת יותר מקילומטר וחצי בכל יום. כוכבי הים מתים על החופים בכל

רחבי העולם. אין כל סיכוי שתוכלי להשפיע ולפתור את הבעיה האדירה הזו".

היא הרימה אליו את עיניה בחשדנות, ולאחר מכן הסתובבה, הרימה כוכב-ים והשליכה

אותו למרחק של כ-10 מטרים לתוך הים.

היא הצביעה לעבר הכוכב, הביטה אליו, חייכה ואמרה: "על מצבו של כוכב-הים הזה דווקא

השפעת לי למדי".

נספח 3

אף פעם לא אשכח את תשובתו. לא אשכח אפילו באיזה מעמד ניתנה. לי נתן את תשובתו בחדר מואר אור קלוש, אי שם בפניה נידחת בצ'לסי, ואולם העם היהודי קיבל את תשובתו בהרי ארץ ישראל ועמקיה, וגם העם לא ישכח אותה לעולם. הגשמת תוכניתו הראשונה נמנעה בגלל התפוררותה של רוסיה; את התוכנית השנייה הגשים. את דבריו לא רשמתי- אין צורך: הם נשתמרו יפה בזכרוני גם בלא זה. באותו חדר קטן, בקיץ 1916, גולל בפני את הרעיון הפשוט והנשגב של ה"חלוציות".

חלוץ פירושו "צועד בראש", אמרתי. – באיזה מובן? פועלים?

לא, זהו מושג הרבה יותר רחב. כמובן, דרושים גם פועלים, ואולם לא זהו המובן של המילה "חלוץ". לנו יהיו אנשים המוכנים "לכל", לכל מה שתדרוש ארץ ישראל. ל"פועל" יש

האינטרסים הפועליים שלו, לחיילים ה- *esprit de corps* שלהם; לרופא למהנדס ולכל השאר יש הרגלים משלהם, אם אפשר לומר כך. אולם אנו צריכים להקים דור, שלא יהיו לו אינטרסים ולא יהיו לו הרגלים. מטיל ברזל סתם. גמיש- אבל ברזל. מתכת, שאפשר לחשל ממנה כל מה שיש צורך בו בשביל המכונה הלאומית. חסר גלגל? – אני הגלגל. חסרים מסמר, בורג, גלגל תנופה? קחו אותי. צריך לחפור אדמה? אני חופר. צריך לירות? אני חייל. משטרה? רופא? עורכי דין? מורים? שואבי מים? בבקשה, אני עושה את הכל. אין לי פרצוף, אין פסיכולוגיה, אין רגשות, אין לי אפילו שם: אני- האידיאה הטהורה של שירות, מוכן לכל, אינני קשור בשום דבר; אני יודע רק ציווי אחד: לבנות. אין בני אדם כאלה, – אמרתי.

יהיו.

שוב טעיתי והוא צדק. הראשון מבני אדם אלה ישב לפני. הוא בעצמו היה כזה: עורך דין, חייל, פועל במשק חקלאי. אפילו לתל-חי בא לחפש עבודת-אדמה, מצא שם את מותו מכדור של רובה, אמר "אין דבר", ומת כבן אלמוות.

(זאב ז'בוטינסקי מספר על יוסף טרומפלדור)

פעולה 2- ראיית הטוב

- סבב משהו טוב שהיה לי השבוע
- לרב הייתה עין טובה על המציאות, הוא בחר לשים לב לדברים הטובים והיה כדי לתקן את הדברים הפחות טובים
- שמים דף על הרצפה עם השם של הרב ולבדוק מה זה מעלה אצל החניכים (נספח 1)
- משחקים מסירות וכל חניך שמקבל את הכדור צריך להגיד את הדבר הכי פחות טוב שקרה לו השבוע
- משחקים הטבעת ובסוף המפסידים מקבלים את הפרס
- משחקים שוב מסירות וכל חניך שמקבל את הכדור צריך להגיד איך הדבר הפחות טוב שאמר במסירות הקודמות יכול להיות דבר טוב
- סיפור על ראיית הטוב (נספח 2)
- סיכום- לפעמים משהו נראה לנו רע, אבל זה רק נראה... כי אנחנו לא מבינים את החשבונות של הקב"ה, וברור לנו שהוא אוהב אותנו ורוצה לטובתנו, אז לפעמים צריך קצת ענווה ובטחון בה', ולסמוך עליו שכל הצרות יהיו לטובה בעז"ה, ולכן צריך להסתכל על הכל בעין טובה. ככה גם היה הרב, על כל דבר שקרה השתדל הרב להסתכל בעין טובה ובראיית הטוב בכל סיטואציה

הרב חיים

מאיר

דרוקמן

נספח 2

מיכאל הוא אדם שאוהב לאהוב. אחד שתמיד יש לו משהו חיובי להגיד. כשמישהו שואל אותו מה שלומו הוא עונה: "אם מצבי היה טוב יותר, הייתי שני אנשים". פשוט טיפוס חיובי ואופטימי.

כשעל אחד העובדים היה עובר יום רע, מיכאל היה שם בשביל לומר לו להביט על הצד החיובי במצבו.

סגנונו המיוחד, עורך בי סקרנות, ולכן יום אחד ניגשתי אליו ושאלתי אותו: "אני פשוט לא מבין. אי אפשר להיות חיובי כל הזמן. אז איך בכל זאת אתה מצליח?"

מיכאל ענה לי ברוגע: "כל בוקר אני מתעורר ואומר לעצמי כי עומדות בפניי שתי אפשרויות. אחת – להיות במצב רוח טוב, והשנייה – להיות במצב רוח רע; אני בוחר להיות במצב רוח טוב.

בכל פעם שדבר רע קורה, אני יכול לבחור להיות קורבן או לבחור ללמוד מהניסיון; אני בוחר ללמוד מהניסיון.

כאשר מישהו מגיע אליי בתלונה, אני יכול לקבל את תלונתו או להצביע על נקודת האור בבעייתו; אני בוחר בנקודת האור".

"כן, בטח, זה לא ממש קל", מחיתי בתסכול.

"זה קל מאוד", אמר מיכאל. "החיים הם למעשה מקבץ של בחירות. כשאתה מוציא מהם את כל השאר הטפל והשולי, כל מצב ומקרה הוא בחירה. אתה בוחר איך להגיב במצבים שונים ומגוונים. אתה בוחר איך אנשים ישפיעו על מצב-רוחך. אתה בוחר אם להיות במצב רוח טוב או רע. ובשורה התחתונה: זו הבחירה שלך איך לחיות את חייך".

כשיצאתי משרדו של מיכאל הדהרתי על מה שאמר.

למרות שלא המשכנו להיות בקשר, חשבתי רבות עליו כאשר בחרתי בחירות בחיי במקום להגיב אליהם.

שנים אחדות מאוחר יותר, שמעתי כי מיכאל היה מעורב בתאונת עבודה קשה, בה נפל מגובה 30 מטר בעת שעבד על מגדל תקשורת. לאחר 18 שעות ניתוח וטיפול נמרץ, שוחרר מיכאל מבית החולים כשלגבו הוכנס מוט ברזל.

ראיתי אותו שישה חודשים לאחר התאונה. כששאלתי אותו מה שלומו, הוא השיב: "אם מצבי היה טוב יותר, הייתי שני אנשים. רוצה לראות את הצלקות מהניתוח?"

החלטתי לראות אותן אך שאלתי אותו, מה עבר בדאשו בזמן התאונה.

"הדבר הראשון עליו חשבתי, היה שלומה של ילדתי-לעתיד שעדיין לא נולדה," ענה מיכאל.

"לאחר מכן, כששכבתי על הקרקע, אני זוכר שעמדו בפניי שתי אפשרויות. יכולתי לבחור בחיים ויכולתי לבחור במוות; בחרתי בחיים."

"לא פחדת? לא איבדת את ההכרה?" שאלתי אותו נפעם.

מיכאל המשיך, "...החובשים היו נפלאים. הם המשיכו לומר כל הזמן שהכל יהיה בסדר. אך כשהם הכניסו אותי לחדר מיון, ראיתי את הבעות הפנים של הרופאים והאחיות וממש פחדתי. בעיניהם ראיתי את מה שחשבו – 'הוא גמור'. ידעתי שאני חייב לעשות משהו."

"ומה עשית?" שאלתי.

"הייתה שם אחות גדולה ששאלה אותי שאלות," אמר מיכאל. "היא שאלה אם אני אלדגי למשהו."

'כן' עניתי לה.. הרופאים והאחיות הפסיקו את עבודתם וחיכו לתשובתי.

לקחת נשימה עמוקה וצעקתי 'לכוח-המשיכה'!

בזמן צחוקם, המשכתי ואמרתי להם: 'אני בוחר לחיות. נתחו אותי כמו אדם שעתידי לחיות ולא כאדם מת!'

מיכאל חי תודות לכישוריי רופאיו, אך גם בגלל גישתו המדהימה לחיים.

למדתי ממנו כי כל יום אנו בוחרים לחיות בצורה מלאה. גישה, היא בסופו של דבר, הכל. לכן, אל תדאגו למחר. מחר כבר ידאג לעצמו לבדו. לכל יום יש מספיק צרות לעצמו.

אחרי הכל, היום הוא המחר שבגללו דאגת אתמול...

פעולה 3 - אחדות בעם ישראל

• סבב משהו טוב שהיה לי השבוע

לרב הייתה עין טובה על המציאות, הוא בחר לשים לב לדברים הטובים והיה כדי לתקן את הדברים הפחות טובים

• שמים דף על הרצפה עם השם של הרב ולבדוק מה זה מעלה אצל החניכים (נספח 1)

• פתקי שייכות- שמים על הרצפה דפים עם מילים שמתחלקות לחמש קבוצות (בית ספר, בני עקיבא, משפחה, גוף האדם ועם ישראל). החניכים ביחד צריכים לחלק את הדפים לפי הקבוצות, אם הם מסתבכים אפשר לשים להם את הקבוצות על הרצפה והם יחלקו לפי זה. לדבר על החלוקת קבוצות, מה הופך אותם להיות שייכים לקבוצות האלה, מה מיוחד בקבוצה של עם ישראל (נספח 2)

• עץ המשפחה- מחלקים לכל חניך פתק עם השם שלו ושמים באמצע דף שמצויד עליו עץ. כל חניך בתורו מספר מה הוא אוהב במשפחה שלו ולאחר מכן מניח את הפתק עם השם שלו על אחד מהענפים בעץ. לדבר על איך שנראה העץ, מה מיוחד בעץ הזה, מה זה אומר שכולנו נמצאים על אותו עץ (נספח 3)

• סיפור העץ (נספח 4)

• סיכום- כל אחד מאיתנו שייך לעם ישראל מרגע שהגיע לעולם. עם ישראל הוא כמו משפחה אחת גדולה, וכל אחד ואחת מהעם שלנו הוא כמו אח ואחות שלנו. אנחנו כולנו כמו עץ אחד גדול, ולעץ יש גזע אחד שממנו יוצאים ענפים שונים. כל אחד מאיתנו הוא ענף בפני עצמו, אבל תמיד ישאר מחובר לעץ. כל עוד כל אחד מהענפים מחובר לעץ, ככה כולנו יכולים להמשיך לחיות ולפרוח. ככה האמין הרב ופעל רבות לכך, לחיבור וקירוב לבבות של כלל עם ישראל.

הרב חיים

מאיר

דרוקמן

נספח 2

גוף האדם –

יד
 דגל
 דאש
 עיניים
 שיניים
 אף

משפחה –

אח
 אחות
 אימא
 אבא
 סבא
 סבתא

עם ישראל –

תומר
 עמית
 איתי
 דניאל
 שלומית
 עידו

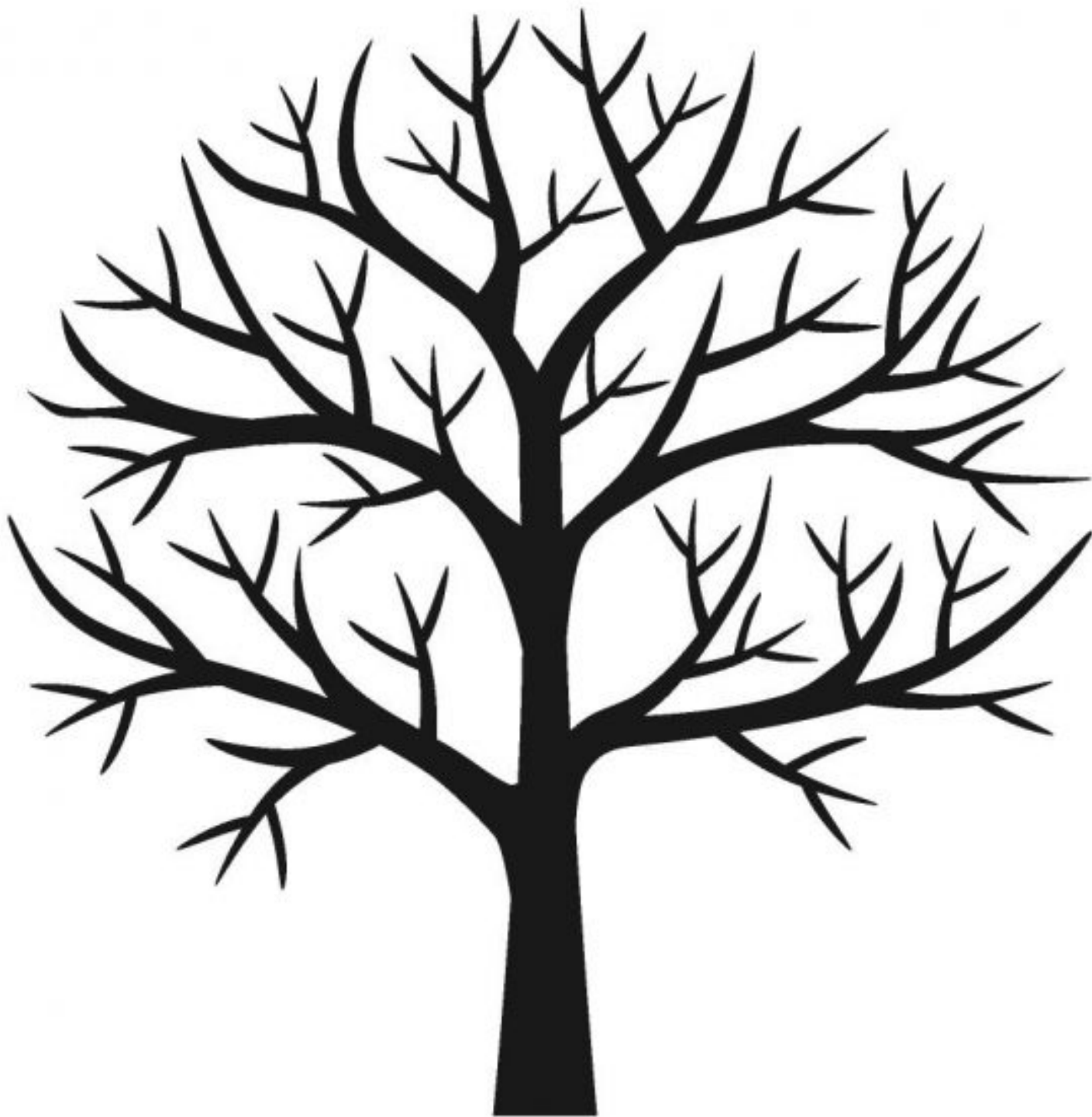
בני עקיבא –

רכז
 קומונרית
 מדריך
 חניך
 מזכ"ל
 צוות נחשון

בית ספר –

מנהל
 מזכירה
 מורה
 תלמיד
 שומר
 סגן מנהל

נספח 3

נספח 4

בני. תראה. תראה את הציור הזה. סבא שלך. אבא שלי. צייר את זה. לפני שהוא ברח מהעיירה שלו זלכוב שבפולניה – ליער. לחיות. להילחם. לנקום. ולשרוד. עד יעבור זעם. עם הציור הזה. הוא עבר את המלחמה. את היער. ואת הנקמה. הוא היה בגיל שלך. בן 12. דומה לך. גאה. עקשן. ביישן. תראה, בן, תראה את הציור הזה. את העץ. עץ זקן. אבל זקוף. גדול. גאה. בעל שורשים עמוקים. תראה. תראה את הגזע. חזק. את הענפים. את העלים הרעננים והירוקים. אתה יודע למה הם עוד ירוקים? כי השורשים שלו עמוקים. העץ הזה בן מאות שנים. מאז שמשפחתנו הגיעה לעיירה. ראש משפחתנו נטע אותו. והיכה שורשים. שום רוח סערה ומלחמה לא הכניעו אותו. כי שורשיו עמוקים. הוא ידע את זה. סבא שלך. לכן הוא צייר את העץ. לפני שנכנס ליער. זה היה הסמל שלו. הדוגמה שלו. "כי האדם עץ השדה". הוא לא פחד מהגרמנים, סבא שלך. הוא נלחם. הוא ניצח. בזכות האמונה ושורשיו העמוקים בנצח ישראל. קח בני את הציור. החזק אותו ללוח ליבר. הכה שורשים ואז תגדל ותפרח. בעוז. באמונה. בתקווה ובאומץ. וכשתגדל ויהיה לך ילד הוא ישאל: "אבא! מה יהיה כשאגדל?" ואז, בני, תראה לו. תראה לו את הציור שסבא שלך צייר. ותאמר לו: "בני! אל תדאג..."

פעולה 4 - ענווה

- סבב משהו טוב שהיה לי השבוע
- לרב הייתה עין טובה על המציאות, הוא בחר לשים לב לדברים הטובים והיה כדי לתקן את הדברים הפחות טובים
- שמים דף על הרצפה עם השם של הרב ולבדוק מה זה מעלה אצל החניכים (נספח 1)
- פתקי שייכות- שמים על הרצפה דפים עם מילים שמתחלקות לחמש קבוצות (בית ספר, בני עקיבא, משפחה, גוף האדם ועם ישראל). החניכים ביחד צריכים לחלק את הדפים לפי הקבוצות, אם הם מסתבכים אפשר לשים להם את הקבוצות על הרצפה והם יחלקו לפי זה. לדבר על החלוקת קבוצות, מה הופך אותם להיות שייכים לקבוצות האלה, מה מיוחד בקבוצה של עם ישראל (נספח 2)
- עץ המשפחה- מחלקים לכל חניך פתק עם השם שלו ושמים באמצע דף שמצויד עליו עץ. כל חניך בתורו מספר מה הוא אוהב במשפחה שלו ולאחר מכן מניח את הפתק עם השם שלו על אחד מהענפים בעץ. לדבר על איך שנראה העץ, מה מיוחד בעץ הזה, מה זה אומר שכולנו נמצאים על אותו עץ (נספח 3)
- סיפור העץ (נספח 4)
- סיכום- כל אחד מאיתנו שייך לעם ישראל מרגע שהגיע לעולם. עם ישראל הוא כמו משפחה אחת גדולה, וכל אחד ואחת מהעם שלנו הוא כמו אח ואחות שלנו. אנחנו כולנו כמו עץ אחד גדול, ולעץ יש גזע אחד שממנו יוצאים ענפים שונים. כל אחד מאיתנו הוא ענף בפני עצמו, אבל תמיד ישאר מחובר לעץ. כל עוד כל אחד מהענפים מחובר לעץ, ככה כולנו יכולים להמשיך לחיות ולפרוח. ככה האמין הרב ופעל רבות לכך, לחיבור וקירוב לבבות של כלל עם ישראל.

הרב חיים

מאיר

דרוקמן

נספח 2

מיכאל הוא אדם שאוהב לאהוב. אחד שתמיד יש לו משהו חיובי להגיד. כשמישהו שואל אותו מה שלומו הוא עונה: "אם מצבי היה טוב יותר, הייתי שני אנשים". פשוט טיפוס חיובי ואופטימי.

כשעל אחד העובדים היה עובר יום רע, מיכאל היה שם בשביל לומר לו להביט על הצד החיובי במצבו.

סגנונו המיוחד, עורך בי סקרנות, ולכן יום אחד ניגשתי אליו ושאלתי אותו: "אני פשוט לא מבין. אי אפשר להיות חיובי כל הזמן. אז איך בכל זאת אתה מצליח?"

מיכאל ענה לי ברוגע: "כל בוקר אני מתעורר ואומר לעצמי כי עומדות בפניי שתי אפשרויות. אחת – להיות במצב רוח טוב, והשנייה – להיות במצב רוח רע; אני בוחר להיות במצב רוח טוב.

בכל פעם שדבר רע קורה, אני יכול לבחור להיות קורבן או לבחור ללמוד מהניסיון; אני בוחר ללמוד מהניסיון.

כאשר מישהו מגיע אליי בתלונה, אני יכול לקבל את תלונתו או להצביע על נקודת האור בבעייתו; אני בוחר בנקודת האור".

"כן, בטח, זה לא ממש קל", מחיתי בתסכול.

"זה קל מאוד", אמר מיכאל. "החיים הם למעשה מקבץ של בחירות. כשאתה מוציא מהם את כל השאר הטפל והשולי, כל מצב ומקרה הוא בחירה. אתה בוחר איך להגיב במצבים שונים ומגוונים. אתה בוחר איך אנשים ישפיעו על מצב-רוחך. אתה בוחר אם להיות במצב רוח טוב או רע. ובשורה התחתונה: זו הבחירה שלך איך לחיות את חייך".

כשיצאתי משרדו של מיכאל הרהרתי על מה שאמר.

למרות שלא המשכנו להיות בקשר, חשבתי רבות עליו כאשר בחרתי בחירות בחיי במקום להגיב אליהם.

שנים אחדות מאוחר יותר, שמעתי כי מיכאל היה מעורב בתאונת עבודה קשה, בה נפל מגובה 30 מטר בעת שעבד על מגדל תקשורת. לאחר 18 שעות ניתוח וטיפול נמרץ, שוחרר מיכאל מבית החולים כשלגבו הוכנס מוט ברזל.

פעולה 5- ארץ ישראל

- סבב משהו טוב שהיה לי השבוע
- לרב הייתה עין טובה על המציאות, הוא בחר לשים לב לדברים הטובים והיה כדי לתקן את הדברים הפחות טובים
- שמים דף על הרצפה עם השם של הרב ולבדוק מה זה מעלה אצל החניכים (נספח 1)
- סבב מקום אהוב בארץ ישראל ולמה
- חידות- זהה את המקום בארץ (נספח 2)
- טאבו בנושא ארץ ישראל (נספח 3)
- סיכום- הרב אהב את ארץ ישראל והאמין בה ובזכות שלנו בארץ הזאת. שנזכה להמשיך את דרכו ולהעריך את עצם היותנו בארץ ישראל.

הרב חיים

מאיר

דרוקמן

נספח 3

ירושלים

מילים שאסור להגיד:

1. בירה
2. בותל
3. זזהב

ים המלח

מילים שאסור להגיד:

1. מזרח
2. סוכר
3. צף

דגל ישראל

מילים שאסור להגיד:

1. כחול לבן
2. יום העצמאות
3. מדינה

יום העצמאות

מילים שאסור להגיד:

1. מדינה
2. על האש
3. דגל

צה"ל

מילים שאסור להגיד:

1. צבא
2. מתגייסים
3. חיילים

כנרת

מילים שאסור להגיד:

1. ים
2. מתוק
3. צפון

מלחמת העצמאות

מילים שאסור להגיד:

1. חופש
2. מלחמה
3. שחרור

כותל

מילים שאסור להגיד:

1. קיד
2. ירושלים
3. בית המקדש

שביל ישראל

מילים שאסור להגיד:

1. סימונים
2. מסע
3. ארוך

הרצל

מילים שאסור להגיד:

1. באזל
2. חוזה המדינה
3. אוגנדה

מנורה

מילים שאסור להגיד:

1. סמל
2. בית המקדש
3. חנוכה

בן גוריון

מילים שאסור להגיד:

1. ראש ממשלה ראשון
2. דוד
3. הכרזת המדינה

הדלקת משואות

מילים שאסור להגיד:

1. טקס
2. דגלנות
3. יום העצמאות

ה' באייר

מילים שאסור להגיד:

1. יום העצמאות
2. הלל
3. יום חג

מחתרות

מילים שאסור להגיד:

1. הגנה
2. אצ"ל
3. מרד

פעולה 5- הפרטים הקטנים

- סבב משהו טוב שהיה לי השבוע
- לרב הייתה עין טובה על המציאות, הוא בחר לשים לב לדברים הטובים והיה כדי לתקן את הדברים הפחות טובים
- שמים דף על הרצפה עם השם של הרב ולבדוק מה זה מעלה אצל החניכים (נספח 1)
- משחק חוקיות
- משחק בן, לא, שחור לבן
- סיפור על הרב דדוקמן שכתב אבינעם הרש (נספח 2)
- סיכום- במשחקים ששיחקנו צריך כל הזמן לשים לב למה אנחנו אומרים ומה אנחנו עושים, ככה גם הרב היה בחייו, תמיד שם לב לכל אדם שנמצא מסביבו

הרב חיים

מאיר

דרוקמן

נספח 2

נדב אלינר מספר סיפור מקסים:

פעם הרב דרוקמן ראה אותי.

הייתי בכיתה ד', וכולנו הסכמנו על דבר אחד; אין דבר נחשק יותר מאשר להיות הילד שאומר אנעים זמירות. אז במהלך ארוך של בריתות, החלפות ואיומים דאגתי לכך שמכל הילדים של אור עציון, אני אהיה זה שגייד אנעים זמירות ביום הכי חשוב, ביום כיפור. הוא הגיע, יום כיפור. חיכיתי כל התפילה ולא הצלחתי לשמוע מילה. בהיתי בבימה, ודמיינתי את עצמי שם. ליטפתי את הטלית של אבא, וידעתי; עוד כמה דקות, אני אלבש אותה. ולבשתי אותה, ועליתי לבמה, התעטפתי בטלית, שאפתי אויר עמוקות ו- "כולם, נשיר ביחד!", הריע הרב דרוקמן לתלמידים.

הם התחילו לשיר ביחד, כאיש אחד. בהתלהבות, רוקדים. הם התחילו לשיר, ואני התחלתי לבכות. התמוטטתי. מאות בחורים שרים מסביב, ואני מתחיל לחזור אל אבא שלי, מייבב. מאות בחורים שרים ורוקדים וילד קטן באמצע, בוכה את חייו. לבד. הרב דרוקמן ראה אותי.

הוא נעמד, השתיק את כל הישיבה, ביקש ממני סליחה והודיע לכולם שעכשיו, יתחילו מחדש. ואני אוביל, והם יחזרו אחרי.

הרב דרוקמן ראה אותי פעם. ואני לא יודע לספר יותר מזה.

פעולה 6 - קבלת האחר

- סבב משהו טוב שהיה לי השבוע

לרב הייתה עין טובה על המציאות, הוא בחר לשים לב לדברים הטובים והיה כדי לתקן את הדברים הפחות טובים

- שמים דף על הרצפה עם השם של הרב ולבדוק מה זה מעלה אצל החניכים (נספח 1)

- משחק הכיסאות- על החניכים ליצור מעגל מצומצם עם הכיסאות. אחד מהילדים יעמוד באמצע המעגל כאשר הכיסא שלו נשאר במעגל. המטרה שלו היא להתיישב בכיסא הריק במעגל. המטרה של שאר השבט היא לא לתת לו להתיישב, ואת זה הם עושים ע"י מעבר מכיסא לכיסא.

ישנם שני כללים למשחק:

1. שנים לא יכולים לשבת על כיסא אחד, ואחד לא יכול לשבת על שני כיסאות
 2. כולם נעים אך ורק עם כיון השעון. כמובן שלא דוחפים, לא מקללים וכו'..
- מחזירים את החניכים למקום.

שואלים את הנציגים והחניכים:

איך הם הרגישו כשהם ניסו להתיישב ואף אחד לא נתן להם לשבת? מה אפשר ללמוד מהמשחק?

- משחק האסוציאציות- אומרים מילה וכל אחד מהחניכים אומר בתורו את המילה הראשונה שעלתה לו לראש
- סיפור (נספח 2)

- סיכום- כולנו שונים אחד מהשני כמו במשחק הכיסאות שלא נתנו לחניך מסוים לשבת או כמו במשחק האסוציאציות שכל אחד מאיתנו חשב על אסוציאציה שונה ככה אנחנו גם בחיים, כל אחד מאיתנו שונה ואנחנו צריכים לראות ולדעת שבסופו של דבר אנחנו צריכים לקבל את כולם, כך גם היה הרב בחיים שלו, לא משנה מי עמד מולו ומתי הרב תמיד כיבד את אותו אדם והתייחס אליו כאילו היה הדבר החשוב ביותר בעולם.

הרב חיים

מאיר

דרוקמן

נספח 2

כותבת בדמעות.

את אחד מהשיעורים הגדולים ביותר בחיי כמורה לחינוך מיוחד למדתי מהרב דרוקמן... את הסיפור הזה לא שמעתי באוזניי, אך אנשים רבים היו, שמעו ודאגו לספר לי כבר יום אחרי החתונה...

חתונתנו הייתה חתונה גדולה, כמעט 500 איש.

אחד האורחים היה דוד של אבי שהגיע במיוחד מצרפת עם אישתו ובן הזקונים שלו-דניאל.

דניאל הוא בחור עם תסמונת דאון שמאוד רצה לפגוש את החתן ולשמח אותו. כאשר הגיעו לחתונה, דניאל ישר הלך לחפש את החתן, שבאותו זמן ישב עם הרב דרוקמן וחתם על הכתובה.

כאשר הגיע דניאל לחדר, קלט אותו הרב דרוקמן ואמר- "רק לך חיכינו" לקח בעצמו כיסא, והושיב אותו בצידו השני- ליד החתן, כבקשתו.

הרב דרוקמן, שהיה מורה דרך, שהיה מקרב לבבות בין כל הקשת הפוליטית. היה איש חינוך עצום, שממנו ניתן ללמוד בעוצמה גדולה על שילוב והכלה בחברה, על קבלת השונה, על יחסנו אליהם כשווה בין שווים.

הרב דרוקמן שזכינו להיות מהזוגות האחרונים שהוא שהוא חיתן.

פעולה 7- אהבת ישראל

- סבב משהו טוב שהיה לי השבוע

לרב הייתה עין טובה על המציאות, הוא בחר לשים לב לדברים הטובים והיה כדי לתקן את הדברים הפחות טובים

- שמים דף על הרצפה עם השם של הרב ולבדוק מה זה מעלה אצל החניכים (נספח 1)

- משחק דומה או שונה- מחלקים את החניכים לזוגות ומבקשים מכל זוג למצוא דבר אחד שבו שניהם דומים או שמשותף להם, ודבר אחד שבו הם שונים זה מזה. לאחר מכן חוזרים למעגל, ומבקשים מכל זוג לספר אילו דברים הם גילו.

שאלים את החניכים-

אילו סוגי דברים מצאתם? מה דומה בין בני האדם? מה שונה בין בני האדם? האם אתם חושבים שהשוני בינינו טוב, או שהוא עלול להיות גם בעייתי?

- משחק שרשרת המשימות (נספח 2)

שאלים את החניכים-

מה היה קורה אילו אחד החניכים לא היה ממלא את המשימה שלו?

- דיון על אהבת ישראל-

שאלים את החניכים-

איך אפשר לאהוב את כל ישראל? אם אני לא מסכים איתם בכלל? למה בכלל צריך לאהוב את כל ישראל, לא מספיק שאני אוהב את עצמי ואת מי שדומה לי? מה עושים עם האדם שמולי לא אוהב אותי, מתנגד לקיומי/אמונתי וכו..

- סיפור (נספח 3)

- סיכום- אומנם אנחנו שונים אחד מהשני אבל גם דומים בחלק מהדברים והגרעין שלנו הוא שכולנו ישראל, יכול להיות שלפעמים אנחנו מבולבלים ונלחמים אחד בשני אבל כל אחד ואחד מאיתנו הוא חלק כמו במשחק שאי אפשר להמשיך בלי שכולם ישתתפו ויתנו את החלק שלהם כך גם עם ישראל לא יכול להתקיים בלי כולם ולא רק שהוא לא יכול להתקיים, אנחנו צריכים לאהוב כל אחד מעם ישראל כי אנחנו אחים אחד של השני, כמו שאמר הרב.

הרב חיים

מאיר

דרוקמן

נספח 2

צעק: "התחלה!"

כשמישהו צועק: "התחלה!" מחא כפיים

כשמישהו מוחא כפיים, טפח על הרגליים

כשמישהו טופח על הרגליים, תגיד למדריך: "אין עליך בעולם!"

כשמישהו אומר למדריך "אין עליך בעולם", הרם ידיים

כשמישהו מרים ידיים, צחק

כשמישהו צוחק, בכה

כשמישהו בוכה, שיר "יונתן הקטן"

כשמישהו שר "יונתן הקטן", רוץ מסביב למעגל

כשמישהו רץ מסביב למעגל, החלף מקום עם ההוא שיושב מולך

כשמישהו מחליף מקום עם ההוא שיושב מולו, עמוד על הכיסא

כשמישהו עומד על הכיסא, ספור עד עשר

כשמישהו סופר עד עשר, הסתובב במרכז המעגל

כשמישהו מסתובב במרכז המעגל, תגיד את כל ה-ABC

כשמישהו אומר את כל ה-ABC, גלגל ידיים

כשמישהו מגלגל ידיים, אמור את כל השמות של היושבים במעגל

כשמישהו אומר את כל שמות היושבים במעגל, שאל: "יש למישהו טישו?"

כשמישהו שואל "יש למישהו טישו", צעק "אברא כדברא!"

כשמישהו צועק "אברא כדברא!" קרא "קוקוריקו!"

כשמישהו קורא "קוקוריקו!" קפוץ עשר פעמים על רגל אחת

כשמישהו קופץ עשר פעמים על רגל אחת, התחל לעשות "קצב"

כשמישהו עושה "קצב", חבק את ההוא שיושב משמאלך

כשמישהו מחבק את ההוא שיושב משמאלו, תן כיף למי שיושב מימינך

כשמישהו נותן כיף למי שיושב מימינו, התיישב במרכז המעגל

כשמישהו מתיישב במרכז המעגל, תגיד: "הרצל אמר לנקוש בלשון"

כשמישהו אומר "הרצל אמר לנקוש בלשון", נקש בלשון

כשמישהו נוקש בלשון, תגיד: "הסוף!"

נספח 3

פעם שאלו את הרב מרדכי אליהו זצוק"ל:

'איך אפשר לאהוב את כל עם ישראל?'

הרב ענה: "זה באמת קשה ולא פשוט אבל אני מצאתי פתרון, אני אוהב את הרב דרוקמן והוא אוהב את כל ישראל".

והאמת שלסיפור הזה יש המשך, בפורים של השנה שעברה, ניגשנו תלמידים לרב זצ"ל ושאלנו אותו איך אפשר להגיע לאהבת ישראל כזו גדולה? עם כל הפערים והשוני בין האנשים, איך אפשר לאהוב את כולם באמת?

הרב ענה לנו בתמימות האמיתית האופיינית לרב, "אני לא מבין, הוא אח שלך! את אח שלך אתה אוהב? הרי גם הוא לפעמים חולק עליך? אבל הוא אחיך! איך אפשר שלא לאהוב אותו!?"

אהבת ישראל ללא פשרות וללא גבולות, "אחי אתם עצמי ובשרי אתם" זו היתה תפיסת עולמו של הרב.